

Руски Новини

Preč-sjemenista Dr. I. Đ. Višćević tiskar grkl. "Zagreb", gotov grad

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈИ

Виходија свакија тиден. — Предплата на рок 60 Дин., на пол рока 30 Дин. За Америку и други крај 2 долари рочна.

Предплату и људске писма до Редакције и Управе треба посыпавати на адресу: „Руски Новини“ Пишкоревци (Југославија).

Як большевики губе младеж.

Пријекоје вије, иако большевики пристигли народу, над којим вони тераз у Русији и Украјини владају и не у тим, же вони направили од своје државе једну вијеку и страшну цемницу, же вжали се паракот на силу жем за државу и тераз пасти муша младежи, гори и боси робију подеражаних доброх-сашашох, а за најменьше процињене бомбашевицким владицом такој штрепљају, лебо вивожа да се на сивер на Соловецки острови у Лядовим морју, где је чешкој роботој у лесох народ тине од жими и гладу. Вељки то муки и страдања, але највећији бомбашевици злочин под народом то безбожносц, кога вони шире најбаржай медзи младежу.

На келю душа виша и вреднейша одјела, на тельо и тога безбожносц и потубносц, у котреје бомбашевици у Русији и Украјини ховали младеж, горша и страшнија.

Безбожносц — то вида од главних стварају у бомбашевицкој програми и не може бути добри бомбашевик, хто вери у Бога и безсмртну душу. У својој шаленији мережи на Бога дзвигли бомбашевици велики споменик Јоди Искријог скому, а численици цркви пременели на магазине, кина и каричми.

Тоје безнирство шире вони најшире медзи младежу. Бо старши људи, одхованци иже у давнених часах пред револуцију, не дају ће одврати од Бога, чувају твадро својо христијанство, тач муша зато вељко вицерпиц. Але мали дасци, кога иду до бомбашевицких школа, где их нико не учи о Богу створитељу света, о Спаситељу света Исусу Христу о души, о трији, але процињу, — дасциха наука иде за тим, да у дасцинској души затре и најменши шид вири, да ће заместо вири у ђута усади вира у бомбашевицку странку и у толвја Сталіна, когаје тај раз неограничено командира у цијелу

бомбашевицкай држави, — тоги дасци неискүсни примају туку науку и постају први безбожији, гори од дасцих поганох у африканских лесох.

Ето ту маме једен приклад, иако ће у бомбашевицких школа забива вира у Бога. Учитељ одредије гласане (!) о тим, чи је Бог, чи не.

— Хто вери, же је Бог? — Надају дозвитне руку!...

— Дзвигло ће 3, 4, 7 руки, але два такој ће спуштени...

— А хто прохије Богу?

Подзигају је цели лес рукох. Крича: «Гур-ра! — Нет Бога! Препаднуји Бог!»

Небо други приистад.

У школскай сали, дасци је и сцена за представи, позберају пред цонацом бомбашевици учитељишики дасци. Дасци глади, а учитељ им говори, да ће модлије Богу, да им вони да ће. Дасци на глас викрију вишешики молитви, але хлеба нису. Тади им учитељи говори: «А тераз ће модлије гу бомбашевицкай влади, да вам вона да хлеба». И тада ће дасци почали модији, такој ће на сцени дзвигла зависа и указај ће стол почињејакоја едзене и колачи.

— Ето видице, дасци, — говори учитељ, же Бога цељ, и тада ће бомбашевицка влада за вас стара. Зато вије вера тај влади та вам буде добре.

Тако бомбашевици як живи дасци, вони губи младеж, забивају млади души.

Кром того уча бомбашевици, же дасци не требају слухаји свој родитељи, але муша их такој прнијаци полиције, када видза, же их оцуји лебо маје не побији бомбашевици и дају проци њих пове.

Яку страшну будучину дочека народ од такеј младежи!...

× Смертносни атентат на французскога президента. — Петок по полуноћи 6. маја, кад преседник французкай републике Думер, онаграл у Паризу виставу војних кабошона, виштрелја на њега Рус смиграант Ђорѓија Џукера чако на пернох и на глави и већ други десетије рано 7. мај умар.

× Безбожни друштво у Немецкој аванрати. — Немецка влада, когаја је већ рок видији славнији католички политичар Др. Брининг викала наредбу, а когаја забранавала комунистички безбожни друштво, когаја провадају у Немецкој анатитију проприј вири и цркви и тако приправили драгу бомбашевицкай револуцији. — Ту је видији жудрец Брининговија влада, когаја спланала, же безбожници то жријадло препаси за народ и за државу. Да все неопака у швејцаре веће таких државских вођају како Др. Брининг, лекше би било на швејцаре живот.

× Нови председник французакай републики. — Већторск по полуноћи изашао је ведно французака „комора“ (парламент) и сејат, да изберу новога председника републике. Од 777 гласа достајају лотерапији председник сената Алберт Лебрин 633 гласа и тада вон постаја председник французакай републики. Маји тераз 71 рок.

× Председник немецкој влади др. Брининг викаје у беноде, когаја тримаја у „Сојузу немецких војникарпа“, же дотија ви буде алагоди медзи државама у Европи, док је престаје револуција медзи државама, когаја у шестовеј войни нацијадаји и когаја бујија нацијадаји. Немецка наје лем за тим, да ма једнаки права јак и други држави.

× Французаки вибори. — Прешлеј исадеји бујији у Французаки други вибори у тих местах, где 1. мај вије једен кандидат и достајају абсолютну већшину гласа. И тада је прије первих вибора најадајији такој ајанси „Лије“ странки — социјалисти и радикали социјалисти, а други, умеренији странки опадаји. Вибрају шпанскога 612 посланици, од тих радикали социјалисти достајају 156 (скорији мали 119) мандати, социјалисти достајају 156 (скорији мали 119)

109) мандати, соціалісти 129 (скорій 112) мандати. Комуністи 20 мандати, а скорій мають 15. — Тераз уж готова ствар, яке до влади приду у Французькій соціалісти на чолі з председником радикальних соціалістів Еріо. До тераз ще соціалісти хвалили, як вони будуть водиці велької мудреї та справедливості міжнародної політики, як що їх дотерашні "націоналістичні" влади від有价值, а у першому кварталі будуть їхнім справованим підприємствам Німеччині. Чи так паніше буде укаже нам подальша будівництва.

Х Австрійська влада задеконвалася. Влада австрійської республіки на чолі з председником Бурешом задеконвалася.

Х Вільшевики купують жито. — З Лондону явлюю, же там на бури купили вільшевики 10.000 тонн канадського та 7.000 тонн австралійського жита. (Сдана тонна 10 метрів). Вільшевиків влади треба шинцького 100.000 тонн жита. Того жито також ще вони до Сибіру, бо там гроже великий глад. — Іншак у Сибіру жем бара відходи, але вільшевики разом з іншими сиділи сій глад. Слично як на Україні. Пренігого року представили вільшевики європейським державам далеку від центру своєї жито, що го на сіні одніди зі своїх ісінческих парастох. То була знання "демонічні" з якими спілкувались вільшевики спрямовані у північній тарілці нашої та вимолаць революцію. Тераз го жито купувати назад, розуми ще два та три рази дешевше.

Х У Маньчурії було ще велика битка між Японцями та китайським генералом Ма. Японці твердали, що того генерала подпомагають вільшевики та інвестюють новини уж піну, що війна між Японською та вільшевиками уж готова ствар. — Вільшевики ще бара війни, бо знаю, що то би був кінець їх влади, бо у Русії та Україні таїх більшевиків настало відновлення.

Ярні бриги вільшевиків.

Глядача брига більшевіків тераз на яр обстої у тим, що вони та присилують парастох, що заплатити свою жем. Бо у вільшевиків Україні

що людзі їх сцу жем робаць та що знають добре, же їх робя себе, але також по коєзді та тлачіді приду вільшевіків чекисти — жандарми та інші земські. Прето людзі шах та са-за тає тілько, да маю самі до всіх.

Але к пановів вільшевіків що яркою тає їх сцу їх си, але им треба велико ленів та їх свій луксувки живут та від поділлювання своїх агентів що других держав, котрі маю бути народ та припраїти швейтову вільшевіківську революцію. А пініжні можуть доставати наївців за жито та убідже за парастки вироби. Па кед самостойки підірти саботирали вільшевіків озерець та не давали тілько кельо вільшевіком трібовало, почали вони творити так звані колективи, то єст зосцини парастох єдино, од цалого готару, спрощеної одніх великих сплачилук та парастки мушели на тим сплачилук робиць так як им вільшевіків управа командрата. Каждому такому колективу — по московським го звело "колхоз", то єст "ко-лективне хамство", а по українським "ко-згосп" — колективне господарство — вільшевіків напреди озерець, кельо ма чого даць до державних магазинів.

Але легко план спранин, у тим вільшевіків майстрове, але не так легко план виполнити. И уж не одніго почали ще вільшевіків цючівши та на своїх колхосах, же ке виконанням служб та не даваю тілько, кельо им буде предписано. Но то заміром природно; же від парастки у колективах почали ще старець пайдерне за собі, да вони маю досі хлеба, а вільшевіків кельо остане. И почали ще у вільшевіківських повинних друкованих безко-нички тужби на колхосах, же вони саботирають революцію, бо не даю жито, не старюю ще да цп вічні жемі зашево, люби колективні газети, трактори, запренацьці ставок та т. д. та т. д.

И тераз на яр вільшевіків ще на вінчанія способи усилую, да шинка жем будзе пошата. У их новинках їх отим ще тераз не пише, лам вінчна єдно исте: "Людбе, щейце садзце".

Але ту ще вінчанія єдно вільшевіків хіба: И тоді, що біз сцеди жем поораць та руціць до цей гарно, но маю нашеня та маю

СЛУЖБА БОЖА лібо ЛІТУРГІЯ.

Вінчання Вільного Входу.

Вільний Вход притомив нам торжество вінчання Исуса Христа зос Вітанії до Єрусалиму, що він прет юдейську Паску.

Чим ще бажай приблизив час муки та смірні Исуса Христа, тим Вон ясніше учел, що Вон обещав Мессія — прави Сія, істей наради з Богом Отцом, та потвердив він все цим чудесами.

У тим часу Ісус Христос по тренінгу брехав свою муку та смірні.

У Брихону ступел до дому тримника місіара Закарія та північної гони на прінці драгу,

У Вітанії воскресел Лазаря, котрі уявили дій лежаць у гробі.

Марії Магдаліні у Вітанії одпуштала гріхи, а вона з найважливішим киянам але драгоцією маси помисцела главу та ноги Ісуса Христа,

У тим часу Ісус Христос вигваряє найкрасіши свої наукі та през простим народом пред настоїтелями народу Ізраїльського, итд.

Приблизивши час, кед ще маю виконати та пророцтво Захарії пророка о торжественному входу обещаного Месія до Єрусалиму та до храму. Тут вход Ісуса Христа була остаточна ласка за народ Ізраїльським. Покиже Ізраїльши та ту ласку одручили, зато їх познайомили зінія спогада страшна кара.

Кожного року зберало ще до Єрусалиму на празник Пасхи велике множество Ізраїльського народу. Так було та у третім року явного наутояння Ісуса Христа. Кед тоді людзі видели велика чуда Ісуса Христа та кед чули, що Вон воскресел та четвероднівного Лазара зос сробу, позберело ще склине множество народу та учених Христових та інші спільні даївада та Ісуса та Лазара. Вони війсердечніше вітали Ісуса. И кед ще Ісус Христос пущел до Єрусалиму, таєм єдни таргали маслиново кондитки та руцали їх по драже, назви Вон преходзел; други пресесервали свої шматки, да Му таким способом преукажу своє велике почитання. А кед ще Ісус Христос приблизивши гу самому месту, дас ще сходзи" зос Маслинікі гори, там почало велике множество учених Бога славиць за шинки чуда, цо їх зробел Ісус Христос, та витали Ісуса Христа зос словами:

"Госана Сину Давидову! Благословені, котрі приходзя та Мену Господі! Госана во вінчаніх!" Зос учениками відівши витали Ісуса Христа та велике множество народу, котрі вінло пред вім і за вім.

Кед таке вітанія чуди фарісей, ласкелью од їх приступел гу Ісусові та жадали од

вос чим робиць. Но прет жиму поєдні людзі к тіто зарно, що було предзаплан, за що статок недопатрани вижнул, лебі го порекали, трактори потубени, шинки запресовані.

Главну надію покладали вільшевікі в Україні, котрі їх їївно гос свій хлебок харіела ціле бувше московське царство. Але баш на Україні вільшевіків план найгорше прешол. Глазин вільшевіків нонкі на український язик "Вісти" піршу дія 28. апраля, же на Україні "план юрніх роботох у полю видолисти леж на 23%", То не ти че державніх "колгоспів", а тоді парастки, цо не є зділі узагінці до "колгоспів" обробися лем 1 до 2%, жеми. — И то не видумаме, але так виявела українська вільшевіків влада на аасидніні 26. апраля. А то значи, що вільшевіків царство чека страшне нещесце — глад!

* Апостолски нунций за пострадалих од поплани. — Заступник св. Отца Папи при нашій владі у Београду нунций Пелегріні заровав за пострадалих од поплани наших рицарів 12.000 Дин. Патріарх Варивія заровав 5.000 Дин., председник влади Марішкович 2.000 Дин., а министр генерал Стоянович, Коц, Радивовіч та Др. Српкін кажды по 1.000 Дин.

* Наш председник влади др Марішкович трамал-в недзюло важну політичну бешеду на сходзакі новей странкі "Югосл. Селянскай Радикальной Демократії". У тей бешедкі виявілі ще др. Марішкович за нові виборы, на котрих ще вароц гоззен вінаніц о таіннім віпросу нашій державі, котрі опстоі у тым, чи Югославія ма бути єдинствена держава, чи вона буде федераціона, т. є. да поєднані часопів націй державі маю свою окрему автономію.

Ньюго да забраў Ученікам таке вітаніе. Ісус Христос на то їм одвітав: "Кед бц тоді ціхо були, та бі камені кричали . . ." бо моё Месяніске достойнство муніне було пред шинками проглашеннем.

Пред самим Єрусалимом запікало Ісус Христос над тим местом, котре Його як приплю як обещаного Месію, та пророк, якже престо др. Єрусалимія не остане ані камень на каменю.

Для множества народу витало Ісуса Христа як обещаного Месію, Вон пінакал.

Кед ступел до самого Єрусалиму, там то витало ціле место. И док даєтвіні вітанія: "Хто тол?", народ одвітав: "То Ісус, пророк в Назареті".

Кед Ісус Христос ступел до храму, там вистачел велих шляпих, хромых та вілініх других хорих, в поганських Єліхах поучіл о "царству Божім".

По другіраз очицел храм од тарговців та короліланіл їх отамаль.

Кед юдовіски священіци та старешини відзвели чуда, як чули як и мали даєць вітальні Ісуса Христа вос словами: "Госана Сину Давидову", бара ще розгішали та так гуторели: "Чи не чуєш, що тоді гуторя?" А Ісус та одвітав: "Чум. А як я читади, як було віоречене: зос устрох дзвіох та котрі щипкаю, пріпранял ми славу?" (Іс. 8, 3.)

бара слаба, лебо бара вапрова, 4. жовчко ў гей страни завита ще семинария за грекокатоліків Румунію.

Хтота не пасиря за исту жем, лебо інд зе племіні слабо зросла зос подлогу. Да тиє пхлороз виніца зачува, лай ще сажа ласи добре зроснути калами.

Не садаць подлогу, хтота не пасиря за жем. Кед в причині слаба жем, інд ю треба знатної. Црквища жем най ще дренія, то осі одводій і наї ще веци раз загий зос фрініким хлорозом цо баркей сламчатим глюком, ася наї ще твої помідори шори. Крем тога наї ще така жем частіше прес яго прокопує. Кед в причині хлорози же недостатна жеслюса у жемі, теди добре логію ѿвінду зос жевленім каменком. У слухаю же ба ти гравфеля у акіїх хлорозі (жутиця), пресоруча же поради не вигодарському стручнякові хто-ра установи пд чого исти приходи.

(Далі буде).

Бурза

Нови Сад 12. V. 1932.

Жито	128—135	Дин.
Кукурудза бавка і срімска	96—102	Дин.
Ірпін бавка і срімска	145—160	Дин.
Овес	136—138	Дин.
Мука 00	240—245	Дин.
Мука число 2	215—225	Дин.
Мука число 6	180—185	Дин.
Кроммій	105—125	Дин.
Кроммій рани червени	140—150	Дин.
Пасуля	235—245	Дин.

Крижевци.

Дозволяємо зос Крижевцях, же Преосвящені Владика пошили тих дньох до Риму на отворена семінарія св. Йосафата за богословів зос пінціах грекокатоліцьких спільніх, котри маю у богослужінні старославянські язик. Ту спадаю три єпархії у Галичині, одна на Волині, їдтих назива спільни і два єпархії на Подкарпатській Русі, два у Америці, одна у Канаді і єдна, котра ще ма на скоро основаць у Бразилії. За терія мало більш буць скільки 70 богословів.

Тот дом, дзе через нашо богословів пребываю, припада Чизу св. Василія Вел. і тає буде бінац Архімандрита самого Чизу св. Василія Вел. зос своїма совітнікими, а крем того, тає ще буду вихована і далі богословів, котри су монахи Чиза св. Василія Вел.

Ми ще тіку пд пісця радувме і Господу Богу за тути насіні найсердечніше цікують, як і онціком тає, котри ще коло того найвець трудали. Іногда не щому наї людів забуць на велике шерво величного Архієпископа Папи Інні ХІ, котри також велики діла робив, да нам поможе вихована учених і святих священників у духу св. Йосафата. Прето ще тає семінарія і будзе волац „Семінарія св. священника Йосафата“, а подзвінні внаї красним месце у Риму бліжко гроба св. Петра і бліжко іншій другій великих семінарій, які ще виховую мисіоняре за наї швет. З друг-

її страни завита ще семінарія за грекокатоліків Румунію.

Хельо можеме дознаць, торжествене почищенія тей семінарії буде окончане на кінець тога року скорій як ще започатків школи рок 1932./1933.

Нашо школи є вос кагребского семінарія призначили під шварток по великий зос своїм ректором преч. Дром Вишопеніаком до важкого варошу і пашинки Тирасія. Владислава Владислава их красно дочекаю. Школи є до поладія опатрія вароши. Були на темето-ве и у старій церкви св. Крижка, од котрой и каші вароши дестял свою мену. Полуднівляли у владическій палаті, а по поладію пошили опатрія гору Калник, дзе су розваліки старого варошу Калник, котри єдини не подал ще днівам Татаром, кед воня у 13. століттю нападли на Хорватську. На велер була заш у Владислава вечера, а на хвістець годин весели и зос шиніальном враєли ще нашо семінарії чакад по Загребу до своїх кінців. — Таки малюк путовані зос цеского варошу до Бойків природи приноша младим школярам велику радосць и потреби одпочинок за ценою, а ще баркей за душу, акмучену наврестаким учесем. Я. Д.

Правила за очуванія од оберація хоротох.

1. Кед напілати, пирекація лебо кед ци ще живіна, накрій уста и нос а ліву руку. Кед ані то не можеми, голем образі главу на страну, да ю пирекація до ліца другим людом. Кед за-крайеш уста а праву руку, преїшеш бакцили хороти кед ще будзеш з дакім руколям.

2. Не дралій до устах інч, чо до інх не спада.

3. Чувай уста, нос и очи од своїх и од інших пальцох.

4. Не пий за другим з іншій чаші лебо флягії. (Руски обичай!).

5. Укітожуй мухи и сукноги, бо вони розноша бакцили оберація хоротох. Меркій да по студні на цече вода зос заходу, зос хільва, лебо зос гною.

6. Кед ши не бязовни, же вода чи млеко чим бакцилох пд давкей хороти, мупиш их найперші премаркі а веци похансновац.

НОВОСЦІ.

— Заваліли юе два велики хамси у французким варошу Ліону. — Од 52 особы, чо у тих хаміх бывали потонуло под розвалинами 40. Друго ще чуло апод розвалініх мурох йойчаш пещеских жертв, котри не могли так фрініко одконтац и вони ще заставели.

| Гром вдерел до аероплану. — До аероплану, по у великих бурі вожел путінкох а Ліону до Парижу вдерел гром, але наїще не нарібл великий чкори а аероплан ще могол мирко спущец на жем. Од 13 особы, чо були у аероплану, не пастрадалі ніхто.

| Цо людас сдаї. — Рижкі народи наївеце тримаю руки адвент ая найлепши и то часто таїх, як ще ми не можеме начуто-довац, як можу людас у тим уживіац. Так па-

пр. Индіанцы тримаю за найлепши еджені піаніку. Французи найволія месо од жабах. За Китайца найвеськіе шкірето, кед воня на своїм столі месо паканько лебо од якох. Гарни Нетри уживіац у месу од гадох и хробаках печених на маспи. Пауки то верене будаюте у Новій Гаїтії. Людас, по жилю на острову Ерніанд зас уживіац у лісю, чо то доставляю од морській живопитні, що ю вола тулія. И так кожки народ має окремі смаки.

За нашо дзеци

Класки.

У давних часах, кед ище сам Господь Бог ходзел по жемі, була пана жем велико лепши и плоднейшы. Теды клас жига по давал пейдзешец лебо шайсдзешец рази веци зарна але штыристо и пейцсто рази веци. Теды жига сламка була полка зарна од долу горе, які в днігах. Таки днігах бул и клас.

Але людас су уж такі, як кед им Бог добре дава, тэди вони постаню гербни и не знаю ценіц божкі дари. Єднога днія жига прес житне полью жига а адним дзецком. Дзецко бегало, вошпоцело те и заваліло у блаце свою сукенку. Теды жига втаргна даскелью класки жига и з іміа очухала сукенку свому днігачену.

Кед то Господь Бог, котри баш тэди то маи преходасл, смерконал, розгнівал ще и тварел: „Кед ви так робяце а іласкамі, зато од тераа не будзе жига мац іншага зарна, бо людас недостойни тога небеснога дару“. Кед то чули другі людас, падлія пред Господем Богом на колені я з плачом Го почали мадліц, да голем даць зарна охаби на сламки. Най то зроби не пре людех, бо су недостойни того, які пре худобини куїи наї ще зміліч, бо ишнаг воні утіно од гладу.

Господу Богу було жаль певних животів і Вол вислухав молбу людех. И так остало на сламки ище дакус жига на верху у класку, як то виджиме и ишніка.

Котри птици внаї рано ѹпіваю.

Внаї рано перша ще пребудзі препілька я та од пол три до трох годин. Веци ще будзі цілка од трох до пол штырох. Веци починя свої пісні чаркі кос, котри може, научиц рижки пісні и мелодій. Так яден Француз зачел свого коса, да шиніа французу народку гимну „Марселезу“.

Од штырох до пол пяцій які ще малі шківранцік, веци заш цініха, пайкоўнішце става тацок, вж на пейц годин.

Хасен од лівні.

Учитель: Які хасен маме од півні?

Мали Владо: Месо и масц.

Учитель: Но, а юе иже?

Мали Владо: Ище и мене за дапоедніх людех.

* * *

Малі Василько наведа з мацеру до церкви. Кед пришли пред ёдер дутяи, Василько затрижал мацер и гварк:

— Мамо, куїце цукру и медовікі, бо можебуц је я будзем у церкви плацац.